

Praha:	28.06.2012	Jan Šinágl
Číslo jednací:	069870/2012/KUSK	Bratří Nejedlých 335
Spisová značka:	SZ_069870/2012/KUSK	267 53 Žebrák
Vyřizuje:	Bc. Dana Laštovičková I. 573	<i>datovou zprávou</i>
Značka:	OVV/Laš	<i>DS qqufvh3</i>

R O Z H O D N U T Í

Odbor vnitřních věcí a krajský živnostenský úřad Krajského úřadu Středočeského kraje přezkoumal na základě odvolání Jana Šinágl, nar. 09.12.1952, trvalý pobyt Bratří Nejedlých 335, Žebrák, zastoupeného na základě plné moci ze dne 13.04.2012 zmocněncem Tomášem Pecinou, nar. 21.04.1966, trvalý pobyt Vodičkova 641/18, Praha 1, rozhodnutí Městského úřadu Hořovice, Odboru vnitřních věcí a právního, čj. S-MUHO-4463/2011/VVP, sp. zn. MUHO/5612/2012, ze dne 15.03.2012, ve věci přestupku podle § 17d odst. 1 písm. d) zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o evidenci obyvatel“), a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se rozhodnutí Městského úřadu Hořovice, Odboru vnitřních věcí a právního, čj. S-MUHO-4463/2011/VVP, sp. zn. MUHO/5612/2012, ze dne 15.03.2012, **r u š í a řízení ve věci se zastavuje.**

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozhodnutím byl obviněný Jan Šinágl uznán vinným z přestupku podle § 17d odst. 1 písm. d) zákona o evidenci obyvatel tím, že neoprávněně nakládal s rodným číslem jiné fyzické osoby, neboť dne 10.10.2010 na svém webu www.sinagl.cz zveřejnil rodné číslo Heleny Vondráčkové, a to bez jejího souhlasu, a v tomto jednání pokračoval až do 30.11.2011, za což mu byla podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), ve spojení s ust. § 17d odst. 2 zákona o evidenci obyvatel, uložena pokuta ve výši 8.000 Kč a podle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

Obviněný podal dne 15.04.2012 prostřednictvím zmocněnce v zákonné lhůtě odvolání, kde uvádí, že se odvolává do rozhodnutí v celém jeho rozsahu. V odvolání namítá marné uplynutí lhůty pro projednání předmětného přestupku a nenaplnění znaků přestupku jednáním Jana Šinágl. Odvolatel navrhuje, aby Krajský úřad Středočeského kraje zrušil napadené rozhodnutí a řízení ve věci zastavil.

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor vnitřních věcí a krajský živnostenský úřad, jakožto odvolací orgán, se zabýval podaným odvoláním, dle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného výroku 1. rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, a shledal důvody pro jeho zrušení a zastavení řízení ve věci.

Hlavním důvodem pro zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně je skutečnost, že dle právního názoru odvolacího orgánu nebyly naplněny všechny znaky přestupku, o němž bylo řízení vedeno.

Na základě námitek odvolatele dospěl krajský úřad k závěru, že jednáním obviněného byl sice naplněn formální znak přestupku dle ust. § 17d odst. 1 písm. d) zákona o evidenci obyvatel, ale nebyl naplněn znak materiální. Svůj právní názor postavil odvolací orgán na skutečnosti, že zveřejněním listin obsahujících rodné číslo jiné fyzické osoby na webové stránce obviněného, které je v dané podobě možno volně dohledat na jiných webových stránkách, nedošlo k porušení nebo ohrožení veřejného zájmu společnosti v takové intenzitě, aby se jednalo o jednání více než nevhodné.

Je sice nutno zkonstatovat, že byl naplněn formální znak přestupku dle zákona o evidenci obyvatel, neboť předmětného přestupku se dopustí ten, kdo neoprávněně nakládá s rodným číslem jiné fyzické osoby. Dle ust. § 13 odst. 9 zákona o evidenci obyvatel je rodné číslo oprávněna užívat nebo rozhodovat o jeho využívání v mezích stanovených zákonem (dále jen "nakládat s rodným číslem") výlučně fyzická osoba, které bylo rodné číslo přiděleno (dále jen "nositel rodného čísla"), nebo její zákonný zástupce; jinak lze rodné číslo využívat jen v případech stanovených v § 13c tohoto zákona. Ust. § 13c zákona o evidenci obyvatel pak uvádí v odstavci 1, že rodná čísla lze využívat jen jde-li o činnost ministerstev, jiných správních úřadů, orgánů pověřených výkonem státní správy, soudů, vyplývající z jejich zákonem stanovené působnosti, nebo notářů pro potřebu vedení Centrální evidence závětí, stanoví-li tak zvláštní zákon, nebo se souhlasem nositele rodného čísla nebo jeho zákonného zástupce. Do žádné z těchto kategorií však obviněného zařadit nelze. Je tedy zřejmé, že byla naplněna skutková podstata přestupku v jeho rozsahu. Nicméně je nutno přihlížet i k druhému znaku přestupkového jednání vyplývajícímu z ust. § 2 zákona o přestupcích, kde je stanoveno, že přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně. Oba tyto znaky musí být naplněny současně, jinak se o přestupek nejedná.

Právní názor krajského úřadu, ohledně absence materiálního znaku přestupku, je pak postaven rovněž na platné judikatuře Nejvyššího správního soudu. Rozsudek tohoto soudu č.j. Afs 27/2008 - 46 ze dne 31.10.2008 se otázkou nebezpečnosti jednání

pachatele zabývá právě s ohledem na míru nebezpečnosti jednání vzhledem k veřejnému zájmu, kdy konstatuje: "... je třeba také uvést, že zpravidla nelze považovat jednání pachatele deliktu za nebezpečné již jen proto, že je protiprávní, neboť typová nebezpečnost vyjádřená v zákonem stanovené skutkové podstatě nepostačí a je třeba věc konkretizovat a zkoumat, zda charakter a stupeň konkrétní nebezpečnosti daného jednání se vůbec nachází v hranicích typové nebezpečnosti dané ve znacích jeho skutkové podstaty. Lze si totiž představit případy, kdy porušení veřejného zájmu je zcela minimální a jedná se o jednání, které vzhledem ke konkrétním okolnostem nevykazuje daný stupeň společenské nebezpečnosti (materiální stránku deliktu). Stupeň nebezpečnosti činu pro společnost je přitom určován zejména závažností správního deliktu, kterou lze posoudit zejména s ohledem na způsob jeho spáchání a jeho následky, okolnosti, za nichž byl spáchán, na formu a míru zavinění za předpokladu, že zavinění je zákonným znakem deliktu, a v neposlední řadě též s ohledem na osobu pachatele a případné pohnutky, které jej ke spáchání vedly.“ Rovněž Nejvyšší správní soud konstatuje, že „Bez materiálního korektivu by pak, a to je hlavní argument Nejvyššího správního soudu, mohlo docházet i k tomu, že by za správní delikty byli postihováni ti, kteří se jich dopustili, i v případě, že by jejich jednání postrádalo znak společenské nebezpečnosti“.

Z výše uvedených důvodů bylo rozhodnuto způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí. Další námitku odvolatele nebylo možno přezkoumat, a to s ohledem na důvod zastavení předmětného řízení odvolacím orgánem (skutek není přestupkem). Pro úplnost pak krajský úřad konstatuje, že rozhodnutí bude doručováno přímo obviněnému, neboť předložená plná moc nezplnomocňuje zmocněnce Tomáše Pecinu k přebírání písemností.

P o u č e n í

Podle § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Bc. Dana Laštovičková, v.r.
odborná referentka oddělení správních agend